

Ο θεμελιωτής της σύγχρονης χημείας, Ρόμπερτ Μπόιλ (1627 – 1691), έμεινε στην ιστορία για τον νόμο που διατύπωσε («ο [όγκος](#) ενός [αερίου](#) είναι αντιστρόφως ανάλογος της πίεσης αυτού, σε σταθερή θερμοκρασία»). Ξεκίνησε ως αλχημιστής και ασχολήθηκε με τον φώσφορο που ένας άλλος αλχημιστής (ο Μπραντ) είχε ανακαλύψει στα ούρα. Βοηθός του ήταν ο επίσης αλχημιστής και διάσημος φαρμακοποιός, Αμβρόσιος Γκόντφρεϊ (1660 - 1741), που όμως ανακάλυψε ότι ο φώσφορος είναι εύφλεκτος και άρα επικίνδυνος. Άλλωστε, η παραγωγή του βασιζόταν στο βράσιμο των ανθρώπινων ούρων σε πάρα πολύ υψηλές θερμοκρασίες, με αποτέλεσμα, συχνά πυκνά, να ραγίζουν τα ουροδοχεία. Πήρε ένα βαρέλι, το γέμισε υγρό και το υπονόμωσε με μπαρούτι που, στις υψηλές θερμοκρασίες πυρκαγιάς, θα έσκαγε, με αποτέλεσμα το υγρό να διασκορπιστεί και να σβήσει τη φωτιά. Πήρε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας (1723). Μαρτυρίες βεβαιώνουν ότι ο πυροσβεστήρας του χρησιμοποιήθηκε με επιτυχία στη μεγάλη πυρκαγιά του Λονδίνου, το 1729.

Περίπου έναν αιώνα αργότερα, ο Βρετανός πλοίαρχος Τζορτζ Ουίλιαμ Μάνμπι (1765 – 1854) είχε βάλει σκοπό της ζωής του να βρει τρόπους διάσωσης ανθρώπων που κινδύνευαν. Δημιούργησε μια αβύθιστη βάρκα, ίδρυσε την βρετανική εταιρεία ναυαγοσωστών και, στα 1813, εφηύρε τον πρώτο φορητό πυροσβεστήρα που λειτουργούσε υπό πίεση: Εκτόξευε ανθρακικό κάλιο. Ο πυροσβεστήρας (1866) του Γάλλου Φρανσουά Καρλιέ περιείχε νερό ανάμικτο με διοξείδιο του άνθρακα. Του Αμερικανού Almon M. Granger (1881), ανθρακικό νάτριο και διάλυμα θειικού οξέος. Ο Ρώσος Αλέξανδρος Λοράν (1905) χρησιμοποίησε χημικά και δημιούργησε πυροσβεστικό αφρό.

Μετά, μεγάλη διάδοση απέκτησαν οι «πυροσβεστικές χειροβομβίδες»: Πυροσβεστήρες από γυαλί, γεμισμένοι με θαλασσινό νερό ή τετραχλωράνθρακα που εκτοξεύονταν στην εστία της φωτιάς. Αποσύρθηκαν στη δεκαετία του '50. Από την προηγούμενη δεκαετία, οι Γερμανοί είχαν εφεύρει το χλωροβρωμομεθάνιο (κυρίως για φωτιές σε αεροπλάνα) που ήταν σε χρήση ως το 1969: Η τοξικότητά του το καθιστούσε επικίνδυνο. Σήμερα, χρησιμοποιούνται χημικά πιο φιλικά στο περιβάλλον.

(Εθνος της Κυριακής, 1.8.2010) (τελευταία επεξεργασία, 10.10.2010)